

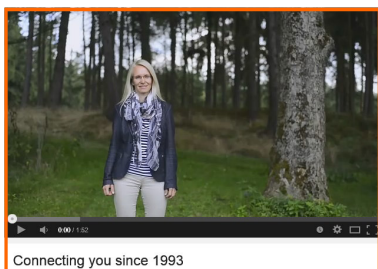
3/2014

NOVINKY

„PROPOJUJEME VÁS JIŽ 20 LET“

Poprvé jsme si ve své dvacetileté historii našli čas a odhodlání a za pomoci studentů z ústecké Fakulty umění a designu UJEP Tomáše Lumpeho a Pavla Matouška jsme natočili krátký film o nadaci s názvem „Propojujeme vás již 20 let“. Ačkoliv v mezinárodní soutěži komunitních nadací neobsadil film očekávané první příčky, my jsme připraveni ho používat pro další komunikaci s dárci a dalšími skupinami nejenom tento rok, ale i roky následující, neb jsme přesvědčeni o tom, že svou kvalitou myšlenkovou i vizuální je prostě báječný.

Samotný videoklip vznikl ve spolupráci s významnými podporovateli naší nadace a zároveň i s jejími příjemci pomoci. Jeho snahou je ukázat, že vždy lidé darují lidem, nikoliv instituci, a jsou to právě lidé se svými hodnotami a postoji, kteří utvářejí obraz dané komunity.

Video v české i anglické verzi najdete na těchto odkazech...

<https://www.youtube.com/watch?v=WBXdr0iYmCU>

<https://www.youtube.com/watch?v=bF4pvMLiVPI>

ORGÁNY NADACE SE ROZROSTLY O DVĚ NOVÉ POSILY

V letošním roce se správní a dozorčí rada rozrostla o dvě nové posily, a to paní Andreu Bednářovou a pana Martina Jonáše. Paní Bednářová spolupracuje s nadací již od roku 2001, kdy prvně darovala finanční prostředky na podporu projektů mladých lidí. Od té doby ve spolupráci s nadací podpořila mnoho projektů zaměřených zejména na oblast životního prostředí. V lednu 2014 vstoupila do dozorčí rady nadace, kde by ráda pomáhala v oblasti fundraisingu a péče o dárci.

Martin Jonáš se prvně setkal s nadací v roce 2004 při zakládání dárcovského fondu HENNLICH. V roce 2011 byl přizván jako odborník na PR a komunikaci do nově formované komise fungující při nadaci, jejímž posláním je budování jejího dobrého jména. V srpnu 2014 byl přijat jako člen správní rady. Předpokládá, že i nadále bude jeho úlohou pomáhat nadaci v oblasti PR.

Vážení dárci, příznivci naší nadace, vážení čtenáři,

dovoľte mi se na následujících řádkách s vámi podělit o dobročinnou zkušenost. Pravidelně chodím s naší malou dcerkou na procházky alej mezi Valtířovem a Velkým Březnem. Alej je to malebná, zejména v tomto období, kdy listy javorů se barví do odstínů červené a hnědé a šustí vám pod nohama. Drobnou vadou na kráse této idylle je fakt, že lavičky, které jsou zde rozmístěné, se občas stávají místem spočinutí různých lidí, po kterých se hromadí odpadky. A tak namísto romantického šustění listů vám pod nohama šustí papíry a PET lahve.

A tak jsem jednoho dne přibalila k čepici a pití i igelitový pytel a gumové rukavice a jala se udělat dobrý skutek. Výsledkem mého snažení byl plná igelitka odpadu a kočárek plný sešlapaných „petek“ směřující do kontejneru na tříděný odpad.

Úsměvně však na celé historce je fakt, že jedinou mojí starostí při této „deratizaci“ bylo, aby nás s dcerkou při sběru odpadků nikdo neviděl.

S odstupem času mi to přijde zvláštní, proč mnohdy při konání dobra nechceme „být vidět“. Přece není důvod se stydět. Možná by se ostatní rádi přidali, jenom ze stejných důvodů jako my, váhají nebo zůstávají skryti.

Proto bych si přála, aby se toto naše myšlení podařilo v brzké době změnit. Třeba i za pomoci naší nadace. Prostě bych si přála, aby se z neviditelných stali viditelní. :o)

zdraví

Katka Valešová

manažerka pro vztah s dárci

V minulém čísle e-bulletinu jsme si představili významného ústeckého mecenáše a obchodníka s uhlím Ignaze Petschka. Neméně významným člověkem „z branže“ byl E. J. Weinmann. Historici tvrdí, že tito dva pánové, ačkoliv se prý dokonce života neměli v lásce, předháněli se ve své dobročinnosti ve prospěch města.

EDUARD JAKOB WEINMANN

Eduard Jakob Weinmann se narodil 25. září 1852 v Dobré u Kladna v chudé rodině drobného židovského obchodníka. Vzdělání získal na nižší reálce a obchodní akademii v Praze. Do Ústí přišel v roce 1874 prakticky bez finančních prostředků. Tehdy se ve svých

22 letech stal vedoucím ústeckého uhlého velkoobchodu Pražské banky. Krátce nato založil vlastní firmu, která se díky Weinmannově neutuchající pílí a obchodnické genialitě zakrátko stala obrovským koncernem ovládajícím středoevropský obchod s hnědým uhlím. Firma

Ed. Jakob Weinmann se kapitálově účastnila v mnoha dolech severočeské hnědouhelné pánve, sokolovské pánve, dolech na kamenné uhlí v okolí Plzně a Kutné Hory a dalších podnicích. Vybudováním labského uhelného překladiště získal Weinmann pro české uhlí rozsáhlé exportní možnosti.

Dobročinnost Jakoba Weinmanna

Jakob Weinmann získal touto svou podnikatelskou činností značné bohatství a stal se velice štědrým mecenášem nejrůznějších veřejně prospěšných podniků města Ústí nad Labem. Spolu se svou manželkou Louisou financoval stavby městského sirotčince a nalezince, domova pro šestinedělky či slepecké školy. K nejrozsáhlejším Weinmannovým investicím však patřila stavba tuberkulózního sanatoria Na kabátě a financování stavby městské knihovny.

Ústecký léčebný ústav plicních nemocí

Od roku 1916 do roku 1920 financoval Jakob Weinmann ústecké sanatorium pro pacienty s plicním onemocněním. Tento ústav byl původně zamýšlen jako sanatorium pro muže, kteří se vraceli z války a měli nemocné plíce. Pro absenci sanatorií pro ženy vybudoval v roce 1924 pro ženy druhé patro.

Městská knihovna

Prostory ve staré škole, kde sídlila *Lidová knihovna a čítárna města Ústí nad Labem* se ukázaly jako malé a vznikla potřeba vybudování výstavby nové moderní budovy knihovny. Nabídka přišla od Jakoba Weinmanna, který pro tento účel v roce 1908 daroval 300.000 rakouských korun, přičemž se zavázal uhradit i dodatečné náklady stavby. Celkově dosáhly náklady na celou stavbu až do úplného dokončení kolem půl miliónu korun a Weinmann je skutečně všechny uhradil. Místo na stavbu darovala obecní rada na Lidickém náměstí a stavba byla dokončena a slavnostně otevřena za účasti místodržitele knížete Thuna 6. října 1912.

Budova knihovny byla velkoryse pojata. Mimo místností pro provoz knihovny byl v budově k dispozici velký koncertní a přednáškový sál s maximální kapacitou 600 posluchačů. Bohužel, knihovna byla vážně poškozena při náletech na město v dubnu 1945 a trosky knihovny byly strženy v roce 1947.

U příležitosti 75. narozenin věnoval Weinmann dar ve výši 100. 000 korun pro jím zřízený sirotčinec, dále 50. 000 korun pro plicní ústav a 25. 000 korun na školu pro slepé. V této době již trpěl arteriosklerózou. Svůj poslední rok života prožil Weinmann v ústraní, postupně se přestal stýkat s příslušníky své vlastní rodiny a 6. října 1928 zemřel.

Weinmannovy děti emigrovaly v červnu 1938 přes Londýn do USA. Průmyslový majetek J. Weinmanna a jeho děti odkoupila pod cenou Živnostenská banka (hodnota majetku Hanse a Fritze Weinmanna byla v té době odhadována na 340 milionů korun). Umělecké sbírky Weinmannů zůstaly uloženy v Ústí nad Labem ve vilách a bankovních sejfech a byly k nim pořízeny seznamy. V roce 1940 byly tyto předměty z Ústí odvezeny do Berlína, kde se prodaly v aukci. Na základě konfiskačního zákona z roku 1945 byl Weinmannův majetek po válce zkonfiskován bez náhrady jako majetek německých občanů.

Zdroj:

<http://www.lacerta-pisecna.com/Data/Foto/hystavy/15/text2.htm>

<http://www.radio.cz/de/rubrik/tourist/zur-geschichte-der-juedischen-gemeinde-in-usti-nad-labem>

BENEFIČNÍ VEČEŘE VYNESLA 141 000 KORUN, PODPOŘÍ NEZISKOVÉ PROJEKTY V REGIONU

Benefiční večeře, na kterou přijal pozvání významný český astronom a astrofyzik Jiří Grygar, vynesla 141 000 Kč. Na padesát hostů se výborně bavilo. Otázky byly jak vážně vědecké, při kterých bylo třeba oprášit znalosti z fyziky na poměrně vysoké úrovni, ale i odlehčené zaměřené například na udělování ocenění Bludných balvanů při Českém klubu skeptiků SISYFOS, což je vlastně anticena za pseudovědeckou činnost.

Jiří Grygar při rozhovoru s předsedou správní rady nadace panem Lud'kem Masopustem.

Foto: Zdeněk Kompert

Catering tentokrát padl na bedra panu Hrzánovi a jeho studentům, kteří se zhostili svého úkolu na výbornou. Podávalo se carpaccio z červené řepy prokládané čerstvým kozím sýrem a rukolou, jako hlavní chod pomalu tažený sous – vide hovězí špalek, podávaný se staročeským šťouchaným brambůrkem a omáčkou demi – glacé a sladkou tečkou byla lahodná bílá kávová Panna Cotta s omáčkou s maracuja a čokoládovo – mandlovou krustou.

hlavní chod... pomalu tažený sous – vide hovězí špalek, podávaný se staročeským šťouchaným brambůrkem a omáčkou demi – glacé

Foto: Zdeněk Kompert

Velké díky za podporu patří tradičnímu partnerovi benefičních večeří společnosti CENTROPOL ENERGY, a.s. a panu Ladislavu Špačkovi.

Naše nadace, která benefiční večeři pořádala již po deváté, prostředky využije na podporu projektů neziskových organizací z okresů Děčín, Litoměřice, Teplice a Ústí nad Labem. Neziskové organizace se o podporu mohly ucházet do 29. září 2014 v rámci 26. otevřeného grantového kola. Tuto možnost využilo 46 organizací, které v součtu žádají téměř 1,7 milionu korun.

Výtěžek z této benefiční večeře bude věnován na aktivity neziskových organizací a jednotlivců, které apelují na slušnost a posilují odpovědnost jednotlivce, na motivaci a aktivizaci lidí k občanské angažovanosti, podporují mezilidské vztahy.

HLAVNÍ HOSTÉ BENEFIČNÍCH VEČEŘÍ

2006 William J. Cabaniss	2011 Marek Eben
2007 Richard W. Graber	2012 Meda Marie Mládková
2008 Eliška Hašek Coolidge	2013 Eva Jiříčná
2009 Karel Schwarzenberg	2014 Jiří Grygar
2010 Ladislav Špaček	2015 (10. jubileum)

Výsledky 26. otevřeného grantového kola budou zveřejněny na konci listopadu 2014. Projekty samotné budou realizovány od 1. ledna 2015 do 31. prosince 2015. Nicméně díky výtěžku z benefiční večeře a generálním partnerům, ústecké společnosti Jotun Powder Coating a. s. a děčínské společnosti AIR Products, spol. s r.o. bude rozděleno minimálně 350.000 korun.

Více informací o 26. otevřeném grantovém kole najdete na webových stránkách www.komunitninaadace.cz.

NAŠI STIPENDISTÉ... POZDRAV Z UNIVERSITY OF EDINBURGH!

Jeden z úspěšných žadatelů Stipendijního fondu Renesance, Ondřej Soukup získal na konci roku 2011 téměř 80 000 korun jako příspěvek na studium na střední škole ve Velké Británii. Po jejím ukončení získal díky svým studijním výsledkům možnost pokračovat ve studiu hudby na Univerzitě v Edinburghu, která je podle listu Guardian nejlepší v celé Velké Británii. Splnil si tak svůj sen. Zde jsou jeho bezprostřední dojmy...

Krásný den všem ve Fondu Renesance!

Jelikož jsem nezapomněl na obrovskou laskavost, kterou jste mi prokázali s podpořením mého studia v zahraničí, tak bych Vás chtěl zahrnout novinkami a zajímavostmi od momentu, kdy jsme naposledy komunikovali.

Ondřej Soukup a Edinburgh při západu slunce.

Moje stipendium na škole Ryde School bylo prodlouženo samotnou školou, a tak jsem mohl dokončit náročný International Baccalaureate Diploma. K tomu ovšem vedla nelehká cesta, kterou jsem si ale obohatil (a tím dosti ztížil) všelijakými aktivitami okolo, včetně hraní v Isle of Wight Symphony Orchestra po celou dobu mého pobytu, založením a dirigováním vlastního ensemblu, reprezentováním školy ve squashu na pozici 2. hráče týmu apod.

Na konci května jsem ukončil studium a mé výsledky mi umožnili vstoupit na University of Edinburgh, mojí jasnou první volbou mezi dalšími významnými univerzitami, které mi nabídly místo. Hudební obor na

této univerzitě je v tabulkách listu Guardian hodnocen na 1. místě v celé Británii, tedy i před Oxbridge! Sem do Edinburghu jsem dorazil již před třemi týdny a moc si to tu užívám!

Nesmím ale opomenout další četné zajímavosti, jako např. získání ocenění Gold Duke of Edinburgh Award, práce v Musée Grévin voskových figurín v Praze během léta, či rozvíjení svých hudebních dovedností a znalostí s kantory z Pražské konzervatoře, jelikož, jak jsem říkal při mém interview, plánuji (v té době) studovat hudbu v zahraničí, ale ne protože by české hudební vzdělání bylo špatné. Je prostě vedené jiným směrem a v zahraničí získávám jiné možnosti. V rámci toho si velice cením znalosti pedagogů z Pražské konzervatoře a jiných českých hudebních institucí, z čehož plyne můj zájem o konzultaci s nimi.

Také jsem koukal na stránky Fondu a jsem moc rád, že podpora studentů pořád pokračuje a tím se město a jeho okolí obohacuje!

Srdečně zdraví,
Ondra Soukup

Stipendijní fond Renesance byl založen v roce 2010. Jeho zakladatel, Martin Hausenblas, o motivaci zapojit se do aktivity, jímž je udělování stipendií nadaným mladým lidem s aktivním vztahem k městu Ústí nad Labem a jeho okolí, kteří chtějí vyjet studovat do zahraničí, říká:

”Mám za to, že člověk, který získá světový rozhled, kvalitní jazykové vybavení, vzdělání a vědomí vlastní hodnoty, má po návratu z ciziny zpět domů veškeré předpoklady se úspěšně zapojit do ekonomického, vědeckého, kulturního, společenského či politického života Ústecka a přispět tak k rozvoji své komunity.”

Více informací o Stipendijním fondu Renesance najdete na webových stránkách www.komunitninadace.cz.

Přesně před 100 lety vznikla v Clevelandu ve státě Ohio ve Spojených státech amerických první komunitní nadace na světě. Stál za ní místní bankéř Frederick Goff. Tento bankéř a právník v jedné osobě si všiml, že

v místních bankách leží mnoho drobných fondů, které jsou určeny na konkrétní dobročinnost, ale že řada z nich leží ladem, protože jejich účel již není aktuální.

Netrvalo dlouho a poprvé přednesl Frederick Goff myšlenku sloučit velké množství drobných charitativních darů do jednoho víceúčelového fondu pro Cleveland, který zde bude navždy a bude řízen správní radou složenou z místních obyvatel. Nashromážděné finanční prostředky budou vloženy do nadačního jmění, které budou spravovat banky, ale pravidelné roční výnosy bude rozdělovat správní rada na základě aktuálních potřeb místní komunity. A tak se zrodila se první komunitní nadace na světě.

Myšlenka podpory místní komunity skrze komunitní nadaci se velmi rychle rozšířila po Spojených státech již ve dvacátých letech dvacátého století. Stejně rychle se myšlenka komunitních nadací rozšířila do Kanady, kde v roce 1921 byla založena Komunitní nadace Winnipeg. Takřka o 57 let později byla založena první komunitní nadace ve Velké Británii, v roce 1983 v Austrálii a po té v dalších státech Evropy i Asie.

Do České republiky se stejný princip financování místních dobročinných aktivit dostal až o téměř 80 let později, kdy v roce 1993 byla v Ústí nad Labem pod názvem nadace Regionální fond fakticky založena první komunitní nadace v ČR, naše Ústecká komunitní nadace.

Od té doby se princip, na kterém fungovala první komunitní nadace, rozšířil po celém světě. Podle dat zveřejněných mezinárodní organizací The Worldwide Initiative for Grantmaker Support (WINGS) z roku 2010 bylo na světě 1 680 komunitních nadací, které rozdělují stovky milionů dolarů ročně.

Situace v České republice

K dnešku fungují v České republice čtyři komunitní nadace, které ročně rozdělí přes čtyři miliony korun na dobročinné účely v daných místech. Spolu s dalšími třemi subjekty jsou sdruženy v Asociaci komunitních nadací v České republice, která vznikla v roce 2006.

Členové Asociace komunitních nadací v ČR

Nadační část:

- Jihomoravská komunitní nadace (podporuje území Břeclavska a Hodonínska)
- Komunitní nadace Blanicko – Otavská (se sídlem v Protivíně)
- Tři brány, komunitní nadace pro vědění, umění a civilizaci (se sídlem ve Vyškově)
- Ústecká komunitní nadace (podporuje okresy Děčín, Litoměřice, Teplice, Ústí nad Labem)

Podpůrná část:

- Nadace Veronica
- Nadace VIA
- NETT o.s.

Pojem komunitní nadace

Komunitní nadace jsou nezávislé, nevládní neziskové organizace působící v jasně geograficky vymezeném prostoru, což může být spádová oblast obce či města nebo historicky vymezený region apod. a v tomto místě usilují o shromažďování finančních prostředků, jež jsou účelně využívány ve prospěch obecně prospěšných aktivit. Jedná se o opačný přístup než je obecně znám v českém prostředí, kdy nadace jsou spíše vymezeny tematicky, staří lidé, děti, ochrana životního prostředí a podporují aktivity v těchto oblastech v celé ČR. Komunitní nadace nejsou úzce vymezeny tematicky, ale právě geograficky, proto jsou nazývány komunitní.

E– BULLETIN PRO VÁS ZPRACOVALA

Ústecká komunitní nadace
Koněvova 1697/18
400 01 Ústí nad Labem

Kateřina Valešová
manažerka pro vztah s dárci

tel.: 475 208 258
email: katka@komunitninadace.cz